

Sreda, 30. maj 2018

P8_TA(2018)0223

Skladnost ribiških proizvodov z merili za dostop na trg EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 30. maja 2018 o izvajanju nadzornih ukrepov za vzpostavitev skladnosti ribiških proizvodov z merili za dostop do trga EU (2017/2129(INI))

(2020/C 76/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju nadzornega sistema v okviru skupne ribiške politike (SRP), ki vključuje uredbi Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽²⁾ in (ES) št. 1005/2008 ⁽³⁾, Uredbo (EU) 2017/2403 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1026/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o nekaterih ukrepih za ohranjanje staležev rib v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 19/2017 z naslovom Uvozni postopki: pomanjkljivosti v zakonodajnem okviru in neuspešno izvajanje negativno vplivajo na finančne interese EU,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta o upravljanju ribiških flot v najbolj oddaljenih regijah, ki je bila sprejeta 27. aprila 2017 ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A8-0156/2018),

A. ker je EU največji svetovni trg ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, saj je leta 2016 absorbirala 24 % celotnega svetovnega uvoza, 60 % njene porabe teh proizvodov pa je odvisnih od uvoza;

⁽¹⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 22.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvrčanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2004 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999 (UL L 286, 29.10.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2017/2403 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o trajnostnem upravljanju zunanjih ribiških flot in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1006/2008 (UL L 347, 28.12.2017, str. 81).

⁽⁵⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 206.

⁽⁷⁾ UL L 316, 14.11.2012, str. 34.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0195.

Sreda, 30. maj 2018

- B. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 8. julija 2010 o režimih uvoza ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva v EU⁽⁹⁾ poudaril, da mora med ključnimi cilji politike EU o uvozu ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva zagotoviti, da uvoženi proizvodi z vseh vidikov izpolnjujejo enake zahteve, kot se uporabljajo za proizvodnjo EU, in da prizadevanja EU za zagotovitev trajnosti ribolova niso združljiva z uvozom proizvodov iz držav, ki lovijo brez upoštevanja trajnosti;
- C. ker se s sporočilom Komisije z dne 14. oktobra 2015 z naslovom Trgovina za vse: za odgovornejšo trgovinsko in naložbeno politiko (COM(2015)0497) EU obvezuje k odgovornejši trgovinski politiki kot instrumentu za uresničevanje ciljev trajnostnega razvoja;
- D. ker so za preverjanje, ali ribe proizvajalcev iz EU izpolnjujejo sanitarne standarde EU, odgovorne države članice, medtem ko za uvožene ribe Komisija pooblasti tretje države, da določijo obrate, ki lahko izvažajo ribiške proizvode v EU, če lahko zagotavljajo enake standarde;
- E. ker najbolj oddaljene regije EU v Karibskem morju, Indijskem ter Atlantskem oceanu in sosednje tretje države, katerih ribolovni, proizvodni in tržni pogoji ne izpolnjuje vedno evropskih standardov, kar povzroča nepošteno trgovino v odnosu do lokalne proizvodnje;
- F. ker obstajajo številni mednarodni instrumenti v zvezi z ribiči, ki bi jih bilo treba ratificirati in izvajati, kot so Konvencija Mednarodne organizacije dela št. 188 o delu na področju ribolova (Konvencija MOD št. 188), sporazum Mednarodne pomorske organizacije (IMO) iz Cape Towna iz leta 2012 ter mednarodna konvencija IMO o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov za osebe na ribiških ladjah (STCW-F);
- G. ker se ugotovitvah znanstvenega mnenja št. 3/2017 z dne 29. novembra 2017 z naslovom Hrana iz oceanov priporoča vključevanje ciljev trajnostnega razvoja v vse politike Unije in uporaba enakega pristopa na drugih mednarodnih prizoriščih in v drugih regijah sveta, da se poišče ravnovesje med gospodarskimi in ekološkimi cilji, ki vključujejo proizvodnjo hrane in morsko okolje;
1. ugotavlja, da morajo gospodarski subjekti EU, da bi lahko dajali ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva na trg EU, spoštovati najrazličnejše predpise in stroga merila, vključno s pravili na področju skupne ribiške politike, sanitarnimi in delovnimi standardi, standardi glede varnosti plovil ter okoljskimi standardi, ki vsi temeljijo na sistemih zagotavljanja skladnosti; je prepričan, da vse to ustvarja visoke standarde glede kakovosti in trajnosti proizvodov, ki jih potrošniki EU upravičeno pričakujejo;
 2. meni, da bi skladnost ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva iz tretjih držav s standardi EU za okoljsko in socialno trajnost spodbudila trajnost v teh tretjih državah in prispevala k bolj poštenu konkurenci med proizvodi iz EU in proizvodi iz tretjih držav;
 3. je zaskrbljen, da se uvoz teh proizvodov manj nadzoruje, pri čemer se primarno preverjajo sanitarni standardi ter upoštevanje uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu (IUU)⁽¹⁰⁾, ki je namenjena izključno zagotavljanju, da so bili proizvodi ulovljeni v skladu z veljavnimi pravili;
 4. poudarja, da bi bilo treba zagotoviti enako obravnavo uvoženih in evropskih ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, kar bi moral biti ključni cilj ribiške politike EU, zato bi morala EU zahtevati, da vsi uvoženi proizvodi izpolnjujejo standarde EU za ohranjanje in upravljanje ter higienske zahteve, ki jih določa zakonodaja EU; ugotavlja, da bo to pripomoglo k bolj poštenu konkurenci in izboljšalo standarde za izkoriščanje morskih virov v tretjih državah;
 5. meni, da so prizadevanja EU za ohranitev staležev in trajnostno ribištvo kot del skupne ribiške politike nezdržljiva z uvozom ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva iz držav, ki povečujejo ribolovno dejavnost, ne da bi hkrati poskrbele za njeno trajnost, ampak so usmerjene v takojšnji dobiček;

⁽⁹⁾ UL C 351 E, 2.12.2011, str. 119.

⁽¹⁰⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008.

Sreda, 30. maj 2018

6. je zaskrbljen, ker različna pravila za trženje rib povzročajo diskriminacijo, ki negativno vpliva na trg ribičev in ribogojcev v EU, zaradi česar je treba povečati in izboljšati nadzor ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva;

7. meni, da je treba v vseh državah članicah okrepiti uporabo uredbe o nadzoru ⁽¹⁾, da bi se veljala homogeno in usklajeno na vseh stopnjah dobavne verige, tudi v trgovini na drobno in gostinskih storitvah, tako za proizvode EU kot za uvožene proizvode; ugotavlja, da to velja tudi za določbe o označevanju;

Sanitarni standardi

8. je zaskrbljen, ker sistem za preverjanje sanitarnih meril za ribiške proizvode, izvožene v EU, ki ga določa Unija in ga uporabljajo pristojni organi tretjih držav, ne daje zadostnih jamstev, da se ta merila vedno spoštujejo;

9. poziva Komisijo, naj zagotovi več usposabljanja, tehnične pomoči in opreme za krepitev institucionalnih zmogljivosti za pomoč državam v razvoju v skladu s pravili EU; spodbuja pobude, kot je program Boljše usposabljanje za varnejšo hrano, ki ga upravlja Generalni direktorat za zdravje in varnost hrane (GD SANTE) in ki zagotavlja usposabljanje uradnih inšpektorjev iz držav v razvoju o standardih EU za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva;

10. vztraja, da je treba strogo izvajati vse vidike zakonodaje EU glede zdravstvenih standardov in inšpekcij (tudi glede varnosti hrane, sledljivosti in preprečevanja) za uvožene ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, tudi krme in krmnih materialov, saj je to ključno za varstvo potrošnikov; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem okrepi svoj program nadzora tretjih držav z manjšimi spremembami pri uradih za prehrano in veterinarstvo, predvsem tako, da poveča število pregledanih ustanov na vsaki misiji, da bi se pridobili rezultati, ki bolje odražajo resnično stanje v tretjih državah;

11. ugotavlja, da tudi revizije, ki jih je izvedel GD SANTE, kažejo, da nekatere tretje države še zdaleč ne zagotavljajo, da izdelki izpolnjujejo potrebne zdravstvene standarde, vsaj glede ribolovnih in predelovalnih ter hladilnih plovil, kar ovira sanitarni nadzor, ki se izvaja na mejnih kontrolnih točkah EU, da se preveri, ali so izpolnjene zakonsko določene zdravstvene zahteve;

12. je zaskrbljen zaradi opazanj, da imajo ribiška plovila, ki niso iz EU in lovijo ob zahodni Afriki, težave pri zagotavljanju sledljivosti proizvodov in upoštevanju sanitarnih standardov; meni, da verodostojnost potrdil, ki jih izdajajo tretje države za plovila in obrate, ki lahko izvažajo v EU, ni popolnoma zanesljiva;

13. meni, da je možnost, da tretje države prenesejo pravico do izdajanja takih potrdil na druge izbrane tretje države, tudi na obalne države, v nasprotju s pojmom odgovornosti države zastave, ki je podlaga za SRP, vključno z uredbo o ribolovu IUU, zlasti z odgovornostjo države zastave za potrjevanje ulova; meni, da bi morala Komisija opustiti prakso, da se tretjim državam omogoči prenos pristojnosti na druge države;

14. poleg tega meni, da bi morali sanitarne inšpekcije ribiških plovil pristojni organi opraviti vsaj enkrat letno opraviti;

Delavske pravice

15. primerja pohvale vreden dosežek držav članic na področju ratifikacije delovnih konvencij, ki se nanašajo na pomorščake, z njihovimi preslabimi rezultati na področju ratifikacije konvencij, ki se nanašajo na ribiče, ter poziva države članice, naj nemudoma ratificirajo ustrezne instrumente, vključno s Konvencijo Mednarodne organizacije dela (MOD) št. 188, sporazumom iz Cape Towna ter konvencijo STCW-F;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009.

Sreda, 30. maj 2018

16. čestita socialnim partnerjem za njihov uspeh pri uporabi člena 155 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) za pogajanje o Direktivi Sveta (EU) 2017/159 ⁽¹²⁾, s katero se delno izvaja Konvencija Mednarodne organizacije dela št. 188, in hkrati obžaluje, da ne vključuje samozaposlenih ribičev; poziva Komisijo, naj dokonča postopek ter pripravi predlog za dopolnilno direktivo, ki bo vključevala določbe o izvrševanju, kot je to storila za ladijski promet;

17. poziva Komisijo, naj v zvezi s tem začne postopke za uporabo člena 155 PDEU, ob upoštevanju konvencije STCW-F, da se izboljša varnost ribičev pri ribolovu na morju, za katerega je splošno znano, da spada med najnevarnejše poklice na svetu;

18. podpira stalna prizadevanja za izboljšanje ribiške politike EU, da bi postala bolj okoljsko trajnostna, zagotovila dolgoročno preživetje obalnih skupnosti in vir hranljivih živil; vzporeja to z vse večjo odprtostjo trga EU za ribiške proizvode iz tretjih držav, katerih upravljalni režimi niso tako strogi; meni, da gre za pomanjkanje usklajenosti med ribiško in trgovinsko politiko;

Trgovinska politika

19. obžaluje, da Komisija tretjim državam včasih pošilja nasprotujoča si sporočila, kot na primer pri pogajanjih o prostotrgovinskih sporazumih ali drugih načinih odpiranja trga EU državam, ki so bile predhodno opredeljene v skladu z uredbo o ribolovu IUU ali uredbo o netrajnostnih načinih ribolova ⁽¹³⁾;

20. poziva Komisijo, naj zagotovi tesno usklajevanje med trgovinsko in ribiško politiko Unije, tudi v pogajanjih o trgovinskih sporazumih, ki vključujejo zadeve v zvezi z ribištvom; meni, da je nujno treba analizirati gospodarski in socialni učinek prostotrgovinskih sporazumov na ribiške proizvode EU, sprejeti ustrezne zaščitne ukrepe, kadar je to potrebno, ter obravnavati nekatere ribiške proizvode kot občutljive;

21. meni, da ima EU kot največja uvoznica ribiških proizvodov na svetu z drugimi pomembnimi državami uvoznicami rib politično odgovornost, da zagotovi, da so pravila Svetovne trgovinske organizacije v skladu z najvišjimi svetovnimi standardi za upravljanje in ohranjanje ribištva; zato poziva Komisijo, naj v dvostranskih in večstranskih trgovinskih sporazumih EU zagotovi okrepitev pravične, pregledne in trajnostne trgovine z ribami;

22. vztraja, da morajo prostotrgovinski sporazumi in drugi večstranski sporazumi z določbami o trgovini, ki jih sklene Komisija, vključevati okrepljena poglavja o trajnostnem razvoju, v katerih se obravnavajo posebna vprašanja v zvezi s ribolovom, ki:

— izrecno uveljavljajo zahteve iz uredbe o ribolovu IUU in tretjo državo zavezujejo, da začne postopek za preprečitev vnosa rib, ulovljenih z ribiškimi plovili IUU, na njen trg, da ne bi posredno prihajale v EU;

— vključujejo zahtevo, da mora tretja država ratificirati in učinkovito izvajati glavne mednarodne instrumente za ribištvo, kot so Konvencija OZN o pomorskem mednarodnem pravu, Sporazum OZN o staležih rib, Sporazum Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) o ukrepih države pristanišča in Sporazum FAO o skladnosti z ukrepi, ter upoštevati standarde ustreznih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva;

23. poziva k resnemu razmisleku o interesih najbolj oddaljenih regij pri sklepanju sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu ali trgovinskih sporazumov s tretjimi državami in po potrebi k izključitvi občutljivih proizvodov;

24. poziva Komisijo, naj v osnutek sporazuma za čas po izstopu Združenega kraljestva iz EU vključi pogoj, naj bo dostop Združenega kraljestva do evropskega trga za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva odvisen od dostopa plovil EU do britanskih voda in od izvajanja SRP;

⁽¹²⁾ UL L 25, 31.1.2017, str. 12.

⁽¹³⁾ Uredba (EU) št. 1026/2012.

Sreda, 30. maj 2018

25. poziva Komisijo, naj predlaga spremembo uredbe o splošnem sistemu preferencialov⁽¹⁴⁾, da bi vanjo vključili pomembne ribiške instrumente, kot so Konvencija OZN o pomorskem mednarodnem pravu, Sporazum OZN o staležu rib, Sporazum FAO o usklajevanju in Sporazum FAO o ukrepih države pristanišča, med tiste, ki jih je treba ratificirati in izvajati, ter določbe, ki omogočajo prekinitev statusa GSP + v primerih, ko se določbe teh instrumentov ne uporabljajo;

26. poudarja, da bi bilo treba za odpravo pomanjkljivosti pri izvajanju poglavij o trgovini in trajnostnem razvoju v prostotrgovinskih sporazumih in za podporo predpisom vanje vključiti zavezujoči mehanizem za reševanje sporov (ki naj vključuje medvladna posvetovanja, postopek arbitražnega sveta, dostop javnosti do dokumentov in posvetovanje s civilno družbo), skupaj z možnostjo sankcij v primeru neizpolnjevanja mednarodnih obveznosti;

27. je zaskrbljen zaradi pomanjkljivosti in vrzeli v carinski kontroli, opisanih v posebnem poročilu št. 19/2017 Evropskega računskega sodišča, ter poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo priporočila iz poročila, kakor hitro je mogoče;

28. ugotavlja, da so bile poleg splošnih obveznosti za razkritje nefinančnih informacij velikih družb uvedene dodatne zahteve za večjo odgovornost glede dolžne skrbnosti udeležencev vseh velikosti (vključno z MSP) v dveh problematičnih sektorjih – lesa in mineralov s konfliktnih območij – ki se uporabljajo v celotni skrbniški verigi; meni, da bi podobne obveznosti koristile ribiškemu proizvodstvu, in poziva Komisijo, naj preuči možnost uvedbe zahtev glede dolžne skrbnosti za te proizvode;

Tržni standardi

29. ugotavlja, da medtem ko se določbe Uredbe (EU) št. 1379/2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva uporabljajo za vse ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, se določbe o označevanju za potrošnike uporabljajo le za razmeroma majhno skupino proizvodov, razen pripravljenih, konzerviranih ali predelanih proizvodov; meni, da bi bilo treba izboljšati obveščanje potrošnikov v zvezi s temi proizvodi, tudi z vključitvijo dodatnih obveznih informacij na oznakah; meni, da je treba izboljšati označevanje teh proizvodov, da bi se obveščali potrošniki in da bi se zagotovila sledljivost ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva;

30. poziva Komisijo, naj spodbuja kampanje obveščanja o prizadevanjih ribičev in ribogojcev EU za trajnost in poudarja visoko kakovost in okoljske standarde, ki jih zahteva zakonodaja EU v primerjavi s standardi tretjih držav;

31. meni, da je dosledno upoštevanje določb skupne ribiške politike in druge zakonodaje EU zagotovilo, da ribiška flota EU spoštuje visoke standarde na okoljskem, higienskem, sanitarnem in socialnem področju, zato poziva Komisijo, naj nemudoma preuči možnost uvedbe posebne oznake za označevanje ribiških proizvodov EU;

32. je prepričan, da bi evropski potrošniki pogosto drugače izbirali, če bi bili bolje seznanjeni z dejansko naravo, geografskim poreklom, kakovostjo in pogoji pridobivanja ali lovljenja proizvodov v prodaji;

33. meni, da bi morale obvezne informacije na oznakah ribiških proizvodov vključevati tudi državo zastave plovila, ki je ulovilo proizvode;

34. pozdravlja nedavno objavo Komisije o oceni tržnih standardov, ki so bili prvič sprejeti že pred desetletji, da bi se določilo, kateri standardi bi se morali uporabljati ob upoštevanju sedanjih tržnih praks in tehnologij, ki so na voljo za sledljivost proizvodov;

Nadzorni sistem

35. meni, da so tri uredbe, ki sestavljajo nadzorni sistem, uravnotežen sveženj in so omogočile znatne izboljšave pri upravljanju ribištva v EU;

36. želi pohvaliti Komisijo zaradi načina izvrševanja uredbe o ribolovu IUU, kar zadeva tretje države, s čimer je dokazala, da lahko EU v svoji vlogi odgovorne države trga izjemno vpliva na globalno ribištvo; poziva Komisijo, naj še naprej izvaja pritisk nad drugimi državami trga za izvajanje ukrepov, da bi preprečile, da bi se na njihove trge vnašale ribe, ulovljene z ribolovnimi dejavnostmi IUU;

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) št. 978/2012 (UL L 303, 31.10.2012, str. 1).

Sreda, 30. maj 2018

37. poudarja, da poročilo, ki ga je pred kratkim objavila civilna družba in ki analizira tok uvoza morske hrane v države EU od leta 2010, ko je navedena uredba začela veljati, kaže, kako lahko pomanjkljivosti pri nadzoru uvoza iz tretjih držav v države članice in neenotna pravila omogočijo, da vstopajo na trg EU proizvodi, ki ne ustrezajo veljavnim standardom; zato poziva države članice in države tranzita ter namembne države, naj okrepijo usklajevanje, da bi zagotovile, da se potrdila o ulovu, izdana za uvoz rib, natančneje preverijo; meni, da je nujno treba sprejeti harmoniziran in usklajen evropski računalniški sistem, ki lahko olajša nadzor nad uvozom rib v države članice;

38. meni, da Komisija in nekatere države članice ne dosledno izvajajo in uveljavljajo vseh treh uredb, kot se priznava v dokumentih Komisije, Evropskega računskega sodišča in neodvisnih opazovalcev;

39. meni, da je treba poleg izvajanja uredbe IUU strožje nadzirati končno fazo trženja teh rib, predvsem s strožjimi pregledi držav članic in podjetij, za katere se sumi, da dobavljajo proizvode iz nezakonitega ribolova;

40. poziva Komisijo, naj uporabi vsa razpoložljiva sredstva, da bodo vse države izvoznice ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva v EU dosledno izvajale politiko ohranjanja virov; spodbuja Komisijo, naj sodeluje s temi državami v vseh ustreznih forumih, zlasti v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva;

41. ugotavlja, da se pri številnih vidikih pojavljajo napake pri izvajanju, in sicer:

— neenake sankcije in neizvajanje točkovnega sistema v različnih državah članicah;

— kazni, ki niso vedno dovolj odvračilne, učinkovite ali sorazmerne, da bi preprečile ponavljanje kršitev;

— nezadovoljivo zbiranje podatkov s strani držav članic in izmenjava med njimi, zlasti zaradi pomanjkanja skupne in združljive zbirke podatkov;

— slaba sledljivost rib, tudi ko prečkajo nacionalne meje;

— slab nadzor praks tehtanja;

— velike razlike pri preverjanju uvoza in vstopnih točk, tudi potrdil o ulovu;

— pomanjkanje jasne in enotne opredelitve resnih kršitev v državah članicah;

42. poudarja, da je treba zagotoviti, da se uvoženi proizvod, ki je bil zavržen v pristanišču ene države članice, ne more vstopiti na trg EU prek pristanišča druge države članice;

43. se strinja, da nekatere določbe uredb o nadzoru dopuščajo različne razlage in ovirajo enotno izvajanje, vendar meni, da bi lahko Komisija in države članice z zadostno odprtostjo in politično voljo okrepile prizadevanja, da bi se s pomočjo smernic in razlag zagotovilo bolj harmonizirano izvajanje obstoječe zakonodaje;

44. ugotavlja, da je bil to namen za strokovno skupino za skladnost z obveznostmi v okviru evropskega sistema Unije za nadzor ribištva, ustanovljena v okviru reforme SRP kot mesta za odkrito razpravo nepristransko način na pomanjkljivosti med igralci, in obžaluje, da to sodelovanje ni razvila je doslej;

45. meni, da si je treba močneje prizadevati za popolno izvajanje sistema nadzora, vključno z ustrežno nadaljnjo obravnavo odkritih kršitev, boljšim poročanjem držav članic o sprejetih ukrepih ter izmenjavo informacij med državami članicami in s Komisijo;

46. poziva Komisijo, naj uporabi vse instrumente, ki jih ima na voljo, da bi države članice spodbujala, da bi v polni meri izvajale določbe sistema nadzora, vključno z zadrževanjem sredstev iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo, če bi bilo potrebno;

Sreda, 30. maj 2018

47. ponovno poudarja ugotovitev iz svoje resolucije z dne 25. oktobra 2016 o tem, kako poenotiti nadzor nad ribištvom v Evropi ⁽¹⁵⁾, in sicer da mora biti vsaka revizija uredbe o nadzoru ali uredbe o ribolovu IUU ciljno usmerjena in osredotočena za obravnavanje le tistih vidikov, ki ovirajo učinkovit in enoten nadzor v posamezni državi članici;

48. poziva, naj se pooblastila Evropske agencije za nadzor ribištva (EFCA) razširijo na preglede plovil, ki jih določajo sporazumi o ribištvu, tudi na podlagi sodelovanja s pristojnimi organi države podpisnice, Evropski agenciji za nadzor ribištva pa naj se dodelijo potrebna sredstva za to dejavnost;

49. močno obžaluje odločitev Komisije, da izvede obsežen pregled celotnega sistema nadzora brez ustreznega javnega posvetovanja o izvajanju uredbe o ribolovu IUU, pooblastilih EFCA ali reviziji celotnega svežnja, kot to zahtevajo smernice za boljše pravno urejanje, meni, da bi lahko formalno javno posvetovanje o vseh teh elementih, preden se predstavi predlog za revizijo, vsem zainteresiranim stranem omogočilo pridobitev zadostnih podatkov o reviziji tega zelo pomembnega stebra SRP;

50. odločno vztraja, da revizija ne sme oslabiliti sedanjih ukrepov, ampak bi morala izboljšati in okrepiti enake pogoje pri nadzoru ribištva kot edinega možnega načina za zagotavljanje skupne razsežnosti skupne ribiške politike;

51. vztraja, da mora spremenjeni sistem nadzora med temeljnimi načeli vsebovati:

- vseevropske standarde in norme glede inšpekcijskih pregledov na morju, v pristaniščih in v celotni skrbniški verigi;
- popolno sledljivost rib v celotni skrbniški verigi, od plovila do končne prodajne točke;
- popolne podatke o ulovu, ki naj jih posredujejo vsi udeleženci, vključno o plovilih, krajših od 10 metrov, in rekreacijskih ribičih;
- skupne ravni kazni v vseh državah članicah;
- skupno opredelitev, kaj je kršitev;
- točkovni sistem, ki ga vse države članice uporabljajo na enak način;
- sankcije, ki so dovolj odvračilne, učinkovite in sorazmerne;
- sistem, dostopen Komisiji in vsem državam članicam, za izmenjavo vseh informacij, ki zadevajo ugotovljene kršitve ter pravne in sodne posledice;
- popolno sprejetje izboljšav v razpoložljivih tehnologijah in zmožnost sprejemanja bodočih tehnologij, saj se razvijajo brez potrebnih zakonodajnih sprememb;
- jasno določitev odgovornosti Komisije in držav članic in po potrebi regij v državah članicah;
- neregionalizacijo uredbe o nadzoru;

52. poziva Komisijo, naj čim prej predloži predlog o spremembi uredbe o nadzoru;

53. vztraja, da določbe in načela uredbe o ribolovu IUU ne smejo biti na noben način spremenjeni ali oslabljeni, saj ima ta uredba zelo velik uspeh in vpliv na ribištvo po vsem svetu;

54. vztraja, da mora biti vključitev tretje države v postopek iz uredbe o ribolovu IUU za predhodno opredelitev, opredelitev in uvrstitvev na seznam brez vsakršnega političnega vmešavanja in da mora črtanje s seznama temeljiti izključno na popolnem doseganju izboljšav zadevne države, ki jih Komisija šteje za potrebne;

⁽¹⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0407.

Sreda, 30. maj 2018

55. meni, da bi bilo treba okrepiti vlogo EFCA, da bi omogočili njeno večjo vključenostjo v izvajanje uredb o nadzoru ter o ribolovu IUU, vključno s preverjanjem in navzkrižnim preverjanjem podatkov v celotni skrbniški verigi, načrtovanjem in usklajevanjem inšpekcijskih pregledov Komisije in držav članic in preverjanjem potrdil o ulovu;

o

o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
